

tvende andre Lovforslag, der vedrører en ganske anden Materie; det ene er *Forslag til Lov om Apotekervæsenet*. Ærede Medlemmer er jo bekendte med, at den i Medfør af Lov af 13. Marts 1908 nedsatte Kommission til at forberede en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen i Juni Maaned i Aar har afgivet en Betænkning angaaende Ordningen af Apotekervæsenet her i Landet, hvilken Betænkning straks blev tilstillet Rigsdagens Medlemmer. Ministeriet har i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning udarbejdet et Forslag til Lov om Apotekervæsenet, og det er dette Lovforslag, jeg nu har den Ære at fremsætte for det høje Ting. Jeg skal straks forudskikke den Bemærkning, at Lovforslaget ikke paa væsentlige Punkter — det tror jeg nok, jeg tør sige — afviger fra Kommissionens Forslag.

Kapitel I indeholder Bestemmelser om Apotekers Oprettelse og Apotekerbevillingers Meddelelse. Det bestemmes der, hvad der ogsaa gælder nu, at ingen kan drive et Apotek i Danmark undtagen med kongelig Bevilling, og at nye Apoteker oprettes ved kongelig Resolution, der angiver det Omraade, indenfor hvilket Apoteket skal ligge, medens derimod Justitsministeriet bestemmer den nærmere Beliggenhed indenfor det bestemte Omraade. Altsaa ved kongelig Resolution bestemmes, at Apoteket skal ligge i en eller anden By, medens derimod Ministeriet træffer de nærmere Bestemmelser om Gaden, hvor det skal ligge. Et Apotek kan ikke flyttes uden med Ministeriets Samtykke, og det kan kun nedlægges ved kongelig Resolution. — Dernæst findes der Bestemmelser, der opretholder den nu bestaaende Forskel mellem reelle og personlige Bevillinger. Endvidere bestemmes det, at ingen kan drive mere end eet Apotek ad Gangen. Man kunde ellers tænke sig, at den, der havde faaet et personligt Apotek i en By, købte det reelle og saaledes forenede dem.

I § 2 findes Bestemmelse om, at der som Regel ikke kan meddeles Bevilling til Oprettelse eller Drift af et Apotek, dersom det maa antages, at Apoteket ikke vil kunne give Indehaveren en Nettoindtægt paa mindst 2,500 Kr. aarlig. Ministeriet har fundet det fornødent i Forbindelse dermed at give Bestemmelse om, at dersom Ministeriet antager, at et Landapotek, der efter denne Lovs Ikrafttræden oprettes ved personligt Privilegium, ikke vil kunne give Indehaveren en aarlig Nettoindtægt af 3,000 Kr., er det endvidere en Betingelse for Bevillingens Meddelelse, at den Kom-

mune, i hvilken det nye Apotek agtes oprettet eller er beliggende, erklærer sig villig til at yde det Tilskud, der nærmere omhandles i § 3.

I § 3 indeholdes en Bestemmelse om, at Justitsministeriet yder Landapotekere med personligt Privilegium, hvis Apotek efter godkendt Regnskab ikke giver dem en aarlig Nettoindtægt af 3,000 Kr., et aarligt Tilskud af Apotekerfonden svarende til 50 Kr. af hvert fulde 100 Kr., som Nettoindtægten mangler i at naa 3,000 Kr. Af dette Tilskud skal saa den Kommune, i hvilken det paagældende Apotek ligger, refundere Fonden en Trediedel, hvilket dog ikke gælder for allerede eksisterende Apoteker.

§ 4 indeholder Bestemmelser om Hjelpeapoteker, og det bestemmes, at Hjelpeapoteker fremtidig ikke kan oprettes, og Tilladelse til Drift af de allerede bestaaende Hjelpeapoteker skal bortfalde senest den 31. December 1920. I § 5 gives Bestemmelser om Betingelserne for at kunne blive Apoteker: Indfødsret, 25 Aars Alder og farmaceutisk Kandidatsamen, endvidere at vedkommende har Raadighed over sit Bo og i sin tidligere Virksomhed har udvist et efter Justitsministeriets Skøn udadledigt Forhold.

I Kapitel II findes Bestemmelser om Apotekers Drift, Medicinalhandel o. s. v. I § 6 bestemmes, at Apotekeren har Ansvaret for Apotekets Ledelse, samt at han bestemmer Arbejdets Fordeling, og hvem der har det rent faglige Ansvar. Endvidere fastslaas det retlige Ansvar; det fandtes ikke i Kommissionens Forslag, men Ministeriet finder det rettest udtrykkeligt i denne Lov at fastslaa, at de sædvanlige Regler gælder med Hensyn til Erstatningsansvar overfor skadelidende.

§ 7 er den Bestemmelse, hvorom der har været mest Diskussion i den Tid, der er gaaet, siden Medicinalkommissionens Forslag saa Dagens Lys. I denne Paragraf findes der først en Bestemmelse om, at der paa ethvert Apotek skal findes mindst een farmaceutisk Kandidat; for mindre Apotekers Vedkommende kan Sundhedsstyrelsen dog tillade, at der i Stedet holdes en eksamineret Medhjælper. Ministeriet har fundet det fornødent her at indsætte en Bestemmelse om, at de Apotekere, som inden 1. Januar 1913 var fritagne for at holde Medhjælper, vedblivende kan faa en saadan Tilladelse. Saa kommer der en Bestemmelse, som omhandler Forholdet under Strejke og Lockout. Det var i Medicinalkommissionens Forslag bestemt, at naar der